

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο óμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 527 ●
● ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009 ●

● «Ίδε ó άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΛΗΣΤΕΙΕΣ-ΑΠΑΓΩΓΕΣ

Νέα επαγγέλματα!

Όλοι οί άνθρωποι κάτι επαγγέλλονται. Κάποια δουλειά κάνουν. Υπάρχουν ειδών-ειδών επαγγέλματα. Υπάρχουν τίμια επαγγέλματα. Μέ μόχθο έξοικονομούν οί έργαζόμενοι σ' αυτά τά άναγκαία τής ζωής. Τό ψωμί τους μουσκεμένο στόν ιδρώτα τους.

● Υπάρχουν σκληρά επαγγέλματα. Συμπαθέστατοι βιοπαλαιστές όσο κυριολεκτικά βασανίζονται σ' αυτά.

● Υπάρχουν βαρεία επαγγέλματα. Λίγα χρόνια άντέχουν στή δούλειψί τους τά χέρια και τά πόδια τών έργατών.

● Υπάρχουν άνθυγιεινά επαγγέλματα. Έργάζονται σ' αυτά μεροκαματιά-ρηδες μέ κίνδυνο τής ζωής τους. Κινδυνεύουν άπό δηλητηριάσεις, άναθυμιάσεις, άσφυξίες, άναφλέξεις. Πόσα τραγικά περιστατικά δέν έχει καταγράψει τά τελευταία χρόνια ή ιστορία τής ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης του Πέραματος στόν Πειραιά!

● Υπάρχουν όμως και τά εύκολα και έπικερδή επαγγέλματα. Άνάμεσά τους και ή... ληστεία!

Ναί, έπάγγελμα τής μόδας έγινε ή ληστεία! Όχι βέβαια γιατί τώρα πρωτοπαρουσιάστηκε. Παλιά δουλειά ή ληστεία. Ό Κύριός μας παρουσίασε τήν καινούργια έντολή τής αγάπης χωρίς σύνορα διά μέσου μιás παραβολής, πού πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν οί ληστές. Ό Καλός Σαμαρείτης έδειξε τήν αγάπη του στό θύμα τών ληστών. «Και λησταίς περιέπεσε» (Λουκ. ι' 30).

Γεμάτα άλλοτε τά βουνά μας άπό ληστές.

Μά τότε ήταν, άς πούμε, κοπιαστικό έπάγγελμα ή ληστεία και τραχύ. Άπομωμένοι στά βουνά οί ληστές, κρύβονταν σέ σπηλιές, σημαδεμένοι και έπικηρυγμένοι.

Σήμερα κατοικούν στίς πόλεις. Κυκλοφορούν άνάμεσά μας. Δέν έχουν όψι

ἀγριεμένη. Κύριοι «καθώς πρέπει». Δέν είναι βετεράνοι τῆς δουλείας. Εἶναι νεαρά, πρωτόβγαλτα πιθανόν παιδιά!

Τόν τελευταῖο καιρό παρακολουθοῦμε βαιοπραγίες, ληστείες καί ἀπαγωγές, μέ ἥρωες νεαρά, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, ἄτομα.

Ἔτσι ἔχουμε:

- Ληστείες σέ τράπεζες. Προσωπικό καί πελάτες βρίσκονται σέ διαρκή ἀγωνία. Κάθε ἐπισκέπη στό ὑποκατάστημα τόν βλέπουν πλέον καχύποπτα: Πελάτης εἶναι ἢ ληστής; Κι ἄς ὑπάρχη ἠλεκτρονικό κύκλωμα παρακολουθήσεως.

- Ληστείες σέ αὐτοκίνητα. Καθημερινά καταγγέλλεται ἢ κλοπή τους. Καί ποῦ νά προλάβῃ ἡ ἀστυνομία ν' ἀνακαλύψῃ τόσους κλέφτες ἢ διαρρηκτες;

- Ληστείες σέ σπίτια. Κάθε χτύπος κουδουνιοῦ κάνει νά χτυπᾶ κι ἡ καρδιά τῆς νοικοκυρᾶς ἢ τῶν μικρῶν παιδιῶν. Κι ἂν εἶναι κάποιος ληστής ἢ κακοποιός;

- Ληστείες σέ καταστήματα. Οἱ συναγερμένοι ἀποδεικνύονται ἀνίκανοι νά συγκρατήσουν τό ληστή, πού ἡ μαεστρία του βρίσκει κάθε φορά καί νέο τρόπο νά μπαῖνι σέ χρυσοχοεῖα καί σ' ἄλλα καταστήματα. Ἄλλωστε συναγερμένοι ἀκούγονται μέ τέτοια συχρότητα, πού δέν δίνεται πιά σημασία στό σφύριγμά τους.

- Ληστείες στους δρόμους. Πρόκειται γιά τούς λεγόμενους τσαντάκηδες. Μέ καταπληκτική ταχύτητα ἀρπάζουν ἢ ἀνοίγουν τσάντες κυρίως γυναικῶν καί φυσικά ξαφρίζουν τά πορτοφόλια.

- Ληστείες σέ ἐκκλησίες. Οἱ εἰκόνες τῶν ἁγίων ἢ τό βλέμμα τοῦ Παινοκράτορα δέν φοβίζονται τούς ιερόσυλους. Σπᾶνε παγκάρια, ἀρπάζουν λεφτά καί χρυσαφικά, βεβηλώνουν ιερούς χώρους.

Παινοῦ ληστείες!

Ἡ φιλοσοφία τοῦ ληστή

Γι' αὐτούς, πού μαζεύουν λεφτά κι ἐπιμένως γίνονται στόχος τοῦ ληστή, τοῦ κλέφτη, τοῦ διαρρηκτικῆ, τοῦ ἀπαγωγέα, θά μπορούσαμε νά θυμίσουμε τό λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Μή θησαυρίζετε θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς, ὅπου κλέπται διορύσσουσι καί

κλέπτουσι» (Ματθ. στ 19). Δέν δίνει μέ τά λόγια Του αὐτά ὁ Κύριος πράσινο φῶς στους κλέφτες καί διαρρηκτες. Τονίζει ὁμως, ὅτι τά χρήματα εἶναι γιά τήν ἐλευθέρωση, ὄχι γιά τά «κλεφτρόνια».

Ἄς δοῦμε ὁμως ποιὰ ἢ «φιλοσοφία» τοῦ κλέφτη, τοῦ ληστή.

- Τά κίνητρα τῆς ληστείας εἶναι πρωταρχικά τό εὐκολο κέρδος. Ἄφοῦ μπορῶ νά κερδίσω λεφτά χωρίς δουλειά, γιάτί νά δουλέψω;

Αὐτό ἀποτελεῖ τή φυσική συνέπεια λαθεμένης ἀγωγῆς. Ἀπό μικρά τά παιδιά ἀκοῦνε γιά λεφτά μέσ' στό σπίτι. Δέν ἀκοῦνε γιά ἰδανικά. Ἡ κύρια ἐπιδίωξις εἶναι, πῶς σάν μεγαλώσουν τά παιδιά θά βγάξουν πολλά λεφτά! Μέ τή ληστεία, λοιπόν, συντομεύεται ὁ δρόμος πρὸς τά πολλά λεφτά καί τή μεγάλη ζωή!

- Ὑπάρχει καί ἄλλο κίνητρο. Πῶς γίνεται, κάποτε παιδιά καλοστεκούμενων σπιτιῶν νά ναι μέλη σέ σπείρες, σέ μαφίες, σέ τρομοκρατικές ὁμάδες;

Κίνητρό τους ποιό; Τό ξέσπασμά τους; Ἡ περιπέτεια; Ἡ μεγαλομανία; Ἡ δημοσιότητα; Ἡ ἀντίδρασις; Ἡ ἀνεξαρτητοποίησης ἀπ' τό πορτοφόλι τοῦ «μπαμπᾶ»; Ἡ συμμετοχή στήν παρέα; Ἡ φαντασιωσις γιά ὄνειρώδη ζωή; Ὁ συρμός; Ἡ κλεπτομανία;

Πιθανόν κάτι ἀπ' αὐτά ἢ καί πολλά ἀπό αὐτά.

Πῶς σκέπτονται οἱ ληστές;

- Ἄφοῦ τόσο ἄλλοι δέν πιάστηκαν, γιάτί θά πιαστοῦμε ἐμεῖς;

Παρατηρεῖται βέβαια παγκόσμια μιὰ ἀδυναμία συλλήψεως ὄλων τῶν διαρρηκτικῶν ἢ βιαστῶν, μά οἱ νεαροί βλέπουν τό ἀσύλληπτο σάν σίγουρο ἐνδεχόμενο.

- Θά τό ρισκάρουμε! Ἄν πιαστοῦμε, πιαστήκαμε. Ἄν ὁμως διαφύγουμε τή σύλληψη, θά κάνουμε «τή μπάζα» μας. Ἄλλά κι ἂν μᾶς πιάσουν, μύριοι τρόποι νά ξεφύγουμε. Κι ἂν καταδικαστοῦμε, θά τά καταφέρουμε ν' ἀποδράσουμε! Κι ἂν φυλακιστοῦμε, σιγά τά χρόνια! Θά μᾶς ρίξουν ἐφτά χρόνια, σέ τρία θάχουμε βγῆ!

Μετά τήν ἀπόφασιν γιά ληστεία ἐπιλέγεται ὁ τρόπος γιά τή διάπραξί της. Οἱ

γνωστότεροι τρόποι δυό: Ή μεταμφίεσις καί ἡ ὀπλισμένη βία.

● Πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια, παραμονές Χριστογέννων, ἔπεσε θῦμα τοῦ καθήκοντος νεαρός ἀστυνομικός. Τὸν σκότωσε ἕνας ληστής, πού τὸν πλησίασε μεταμφιεσμένος σέ... ἀστυφύλακα!

Ποῦ νὰ ὑποψιασθῆ τό ἔνστολο παλληκάρη, πὼς ὁ «συναδέλφος», ποῦρχεται μέ τό χαμόγελο στὰ χεῖλη καί μέ γλυκά στό χέρι, εἶναι ληστής; Ποῦ νὰ ὑποψιασθῆ, πὼς ἐρχόταν ὄχι γιὰ νὰ τοῦ εὐχηθῆ «Χρόνια πολλά», ἀλλὰ γιὰ νὰ τοῦ κόψῃ τόσο βίαια τὰ χρόνια τῆς ζωῆς του;

Σέ λίγο ὁ κρότος ἀκούστηκε. Τό ὄργανο τῆς τάξεως ἔξω ἀπ' τήν τράπεζα νεκρό. Ἡ συμμορία ἄρπαξε τὰ λεφτά ἀπ' τό ταμεῖο κι ἐξαφανίστηκε...

● Λίγο μετὰ σέ σπῖτι πλούσιας κυρίας ἄλλη ληστεία. Ποῦ νὰ ὑποψιαζόταν ἡ κυρία, πὼς ἡ ντυμένη μέ ράσα δέν ἦταν καλόγρηνα, ἀλλ' ἦταν κλέφτρα; Ὡσπου νὰ ἐτοιμάσῃ τό κέρασμα, ὁ μεταμφιεσμένος Σάτανᾶς εἶχε κάνει τή δουλειά του... Κι ἔγινε ἀφαντος!

● Καί ἡ ἔνοπλη βία δίνει καί παίρνει στίς μέρες μας.

Ἡ τρομοκρατία, ἀπ' τίς ἀεροπειρατίες μέχρι τίς ληστείες σέ τράπεζες καί σπῖτια, κοντεῦει νὰ γίνῃ καθημερινότητα.

Μιλᾶμε γιὰ ἐξοπλισμούς τῶν μεγάλων κρατῶν καί σωστά ἀγανακτοῦμε γιὰ τὰ τεράστια ποσά πού σπαταλῶνται ὄχι γιὰ τὸν πολιτισμό, τήν παιδεία καί τή φιλανθρωπία, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὀπλιζῶνται «βάρβαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα».

Μά περισσότερο κινδυνεύουμε ἀπὸ ἀτομικούς ἐξοπλισμούς. Οἱ περισσότεροι διπλά μας ὀπλοφοροῦν!

Ὁ κόσμος ὅλος τείνει νὰ μεταβληθῆ σέ ζούγκλα, ἀφοῦ ὅσοι κυκλοφοροῦν δίπλα σου δέν ξέρεις ἂν εἶναι ἄνθρωποι, ἢ εἶναι ὀπλισμένα θηρία, κακοποιοί ἢ ἀνισόρροποι!

Ζητοῦνται οἱ ἔνοχοι

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἔξαρσις τῆς ληστείας; Ποιοί οἱ ἔνοχοι;

Παρατηρεῖται τό φαινόμενο νά καλύπτωνται οἱ πραγματικοί ἔνοχοι καί νά τήν πληρώνουν οἱ μικροί, τὰ πιό νια στό παιχνίδι τοῦ ἐγκλήματος, κάποτε καί ἄβουλα νούμερα!

Ὑστερα ἀπὸ μιά ληστεία ἡ ἀπαγωγὴ γίνεται ἀνθρωποκυνηγητό ἀπ' τήν ἀστυνομία γιὰ ἐντοπισμό τῶν δραστῶν. Κανένας φυσικά δέ μπορεῖ νά κατηγορήσῃ τήν ἀστυνομία γιὰ τό ἔργο τῆς αὐτό.

Ἄλλ' ἄς ἀναζητοῦνται ὅλοι οἱ ἔνοχοι.

● Ἐνοχοὶ ὁπωσδήποτε εἶναι οἱ φυσικοὶ αὐτουργοὶ μιᾶς ληστείας, τὰ μέλη τῆς σπείρας, πού συνεργάστηκαν.

Δηλαδή, κι αὐτός πού μάρσαρε τή μοτοσυκλέττα, γιὰ νὰ σκεπάσῃ τὸν κρότο ἀπ' τὸν πυροβολισμό.

Κι αὐτός, ποῦταν στό τιμόνι τοῦ κλεμμένου αὐτοκινήτου μ' ἀναμμένη τή μηχανή, ἔτοιμος ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς ληστές.

Κι αὐτός, πού μέ τό ὄπλο τεταμένο ἔστησε στὸν τοῖχο ὑπαλλήλους καί πελάτες.

Κι αὐτός, πού μέ τήν ἀνεσί του ἔβαζε σέ σάκκουσ τὰ χαρτονομίσματα.

● Ἐνοχοὶ ὁμως κι ὅσοι παρασκευάσαν τήν ψυχικὴ ὑποδομὴ τῆς ληστείας.

Ἐνα δέντρο εἶναι ἡ ληστεία. Φυτρώνει πάνω στήν κοπριά τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀθείας. Σέ πανεπιστημιακό κτήριο, πού καταστρεφόταν μέ κάθε ἀνεσί ἀπὸ «καταληψίες», ὑπῆρχε τό πανώ: «Ἄσυλο στήν ἀλητεία!» Προβοκατόρικο; Ἄλλὰ γιατί; Ὑπάρχει λόγος νά κρύψῃ κανεὶς σήμερα τήν ἀλητεία του;

● Ἐνοχοὶ κι ἐκεῖνοι, πού προετοιμάζουν τὸν κοινωνικὸ ἐκτροχιασμό. Αὐτοὶ κινοῦνται σ' ὅλους τοὺς χώρους, ἀπ' τοὺς «καλλιτεχνικούς» καί δημοσιογραφικούς, μέχρι τοὺς πολιτικούς καί «ἀντιεξουσιαστικούς»! Μεγαλοσυνδικαλιστῆς μέ ἀναρχικὲς ἀντιλήψεις, ἀνετα διακηρύττει τὸν τελευταῖο καιρὸ σ' ὅλα τὰ κανάλια: «Ἀνυπακοή καί ἀπειθαρχία σέ κάθε νόμο»!

● Ἐνοχοὶ κι αὐτοί, πού ληστεύουν μέ τό γάντι!

Δέν κρατᾶνε καραμπίνα ἢ περιστροφ. Κάνουν πλαστογραφίες.

Δέν είναι κουκουλοφόροι. Είναι «γάτες» στίς κομπίνες καί τίς άπάτες.

Δέν είναι ληστής. Είναι ύλιστές.

Πώς τά κατάφεραν άπ' τή μιá μέρα στήν άλλη καί μετακόμισαν άπ' τήν Πετρούπολι στήν Έκάλη κι άπ' τό χαμόσπιτο στήν πολυτελή βίλλα;

• Ένοχοι κι όσοι πλουτίζουν, ρουφώντας τό αίμα τών άλλων. Μεγαλοκαρχαρίες του πλούτου, πού κινούνται... νόμιμα στό χρηματιστήριο καί διακινούν άνεμπόδιστα μαύρο χρήμα!

• Ένοχοι, οί κυρίως ένοχοι, όσοι ξεριζώνουν άπ' τίς καρδιές τών νέων τήν αγάπη στον άληθινό Θεό. Όσοι σβήνουν άπ' τό κοινωνικό προφίλ τήν παρουσία του Θεού! Όσοι αφαιρούν τήν πίστι στό Θεό κι αφήνουν τά νιάτα στό κενό καί στό χάος.

Άθεοι δάσκαλοι καί καθηγητές, παράγοντες τών Μ.Μ.Ε., «πνευματικοί» άνθρωποι, έχουν κύριο στόχο τής πολεμικής τους τή χριστιανική πίστι. Αυτοί καί τόσοι άλλοι έξω θοῦν στό δρόμο τής διαφθοράς, τής διαστροφής, τής βίας, τής ληστείας, του έγκλήματος.

Οί δράστες είναι τά θύματα!

Στήν παραβολή του Καλού Σαμαρείτου λέει ο Χριστός για τους ληστές:

Ξεγύμνωσαν τον οδοιπόρο.

Τόν κακοποίησαν καί τόν πλήγωσαν.

Τόν λήστεψαν.

Τόν άφησαν μισοπεθαμένο.

Κάπως έτσι ενεργούν σήμερα κι οί ληστές του πνεύματος, οί κράχτες τής άθείας καί τής διαφθοράς.

• Θύματα είναι τά παιδιά καί οί νέοι. Άλλωστε είναι γνωστό, πόσο εύκολα έπιπρεάζονται οί νέοι. Κάποτε σύρονται καί παρασύρονται. Καί μόνο όταν πιά διασύρονται, ξεκινούν ν' άποσύρονται.

Λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Χαλεπόν ή νεότης, οτι εύρίπιστον, εύεξαπάτητον, εύόλισθον, καί σφοδροτέρου δεΐται του χαλιου» (Ε.Π.Ε. 31,578). Δηλαδή: Δύσκολο πράγμα ή νεότητα, διότι είναι άστατη, εύκολα έξαπατάται (παρα-

σύρεται), εύκολα κατρακυλά. Γι' αυτό χρειάζεται πολύ γερά χαλινάρια.

• Θύματα τά στελέχη τής νέας γενιάς. Άφου τά ξεγυμνώσουν άπο κάθε ύψηλό κι ούράνιο, άφου πληγώσουν τίς ύπάρξεις τους μέ τά τραύματα τής άπιστίας, ύστερα τους κλέβουν τήν άθωότητα, τήν άγνότητα, τήν τιμιότητα, τήν άρετή.

Πρόκειται για ιεροσυλους τής πιό βρώμικης καί άνανδρης μορφής.

Πρόκειται για τους πιό επικίνδυνους ληστές.

Κι ύστερα έχουν τήν ύποκρισία νά μιλάνε για αύξησι τής έγκληματικότητας καί τών κρουσμάτων βίας, άναρχίας καί ληστείας.

• Καιρός νά τό φωνάξουμε:

—Οί νεαροί ληστές είναι τά θύματα.

—Νά έπισημανθούν οί πραγματικοί δράστες. Έκείνοι, πού άποπροσανατολίζουν τή νεότητα άπ' τή χριστιανική πίστι, άπ' τήν ορθόδοξη παράδοσι. Έκείνοι, πού μέ κάθε ειρωνικό καί ψευτοκοιτουριάρικο τρόπο άποκόπτουν τό μέλλον του τόπου, τή νέα γενιά, άπ' τό αιώνιο πρότυπο, τον Ιησού Χριστό.

• Καιρός νά ξυπνήση ή νέα γενιά. Νά διεκδικήση τά πνευματικά της δικαιώματα. Νά προστατεύση καθένας τό προσωπικό του άσυλο. Πολλοί μέ ύπουλο τρόπο, άδιάκριτα καί τρομοκρατικά, έρχονται νά τό συλήσουν.

Τά συνθήματά τους άπατηλά.

Τά μηνύματά τους γαργαλιστικά.

Ό τρόπος ζωής πού σερβίρουν έφιαλτικός.

• Καιρός νά βγή ο νεοέλληνας άπ' τήν τρομοκρατία καί τή δικτατορία τής δήθεν άριστεριστικής «άπελευθέρωσης»!

Τό πείραμα τής χωρίς Χριστό κοινωνίας τό δοκιμάσαμε. Πόλεμοι, αίμα, βία, έκμετάλλευσις, λήστευσις, άπάτη, χάος!

• Η κοινωνία θά αλλάξη μόνο, αν ο Ιησους Χριστός γίνη τό κέντρο τής ζωής όλων. Διαφορετικά όλο καί πιό πολύ θά γίνεται «σπήλαιον ληστών», λημέρι άπατεώνων.

Άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκης

Ἀκύλα καί Πρισκίλλης - 14 Φεβρουαρίου

Ἱεραποστολικό ζευγος

Ὁ πατέρας Παῦλος

Δίπτυχα τοῦ Παύλου! Φανταστήτε νά σᾶς μνημόνευε στίς προσευχές του ὁ ἀπόστολος Παῦλος! Τιμή καί ἐγγύησις νά σέ μνημονεύῃ ὁ ἀγιώτερος τῶν ἀγίων, ὁ πιστότερος τῶν πιστῶν, ὁ ἀγγελικώτερος τῶν ἀγγέλων, ὁ μέγας Παῦλος!

Γνωρίζουμε τά ὀνόματα, πού μνημονεύει ὁ Παῦλος σ' Ἐπιστολές του; Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι οὔτε πόσες εἶναι οἱ Ἐπιστολές τοῦ Παύλου γνωρίζουν.

Πολλοί δέν θεωροῦν ἀναγκαῖα ὅλα ὅσα σημειώνονται στήν Ἁγία Γραφή. Ὅταν ἰδίως ἀκοῦνε ὀνόματα, δέν δίνουν σημασία. Ρωτᾶνε:

—Τί ἔχει νά μᾶς ὠφελήσῃ ἡ ἀναφορά τῶν ὀνομάτων;

Ἀλλά μέσα στή Γραφή τίποτε τό περιττό. Στή Γραφή δέν ὑπάρχει καρπός καί φλοιός, ὥστε ἄλλο νά τό ἀπολαμβάνουμε καί ἄλλο νά τό πετᾶμε. Ὅλα εἶναι ὠφέλιμα. «Πᾶσα Γραφή θεόπνευστος καί ὠφέλιμος» (Β' Τιμ. γ' 16).

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, γιά νά δείξῃ, πῶς τίποτε περιττό δέν ὑπάρχει στήν Ἁγία Γραφή, ἐξεφώνησε δυό ὁμιλίες πάνω σέ δυό ὀνόματα: Τοῦ Ἀκύλα καί τῆς Πρίσκιλλας.

Τά ὀνόματα αὐτά τά μνημονεύει μαζί μέ τόσα ἄλλα ὀνόματα συνεργατῶν καί συνεργατῶν του ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό τελευταῖο κεφάλαιο τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς: «Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καί Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ρωμ. ιστ' 3).

Θαυμάζει κανεὶς τόν ἀπ. Παῦλο, πού μνημονεύει τόν Ἀκύλα καί τὴν Πρίσκιλλα, ἀλλά θαυμάζει καί τό ἱερό αὐτὸ ζευγάρι, πού φάνηκαν ἀξιοὶ τῆς ἀγάπης ἐνὸς Παύλου.

• Τί ἦταν ὁ Παῦλος; Ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν. Τό φωτεινότερο καί ἐνδοξότερο πρόσωπο κάτω ἀπ' τὸν ἥλιο. Ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Παύλου θυμᾶται κανεὶς ὀνόματα ἀρχόντων, αὐτοκρατόρων, φιλοσόφων; Ὅχι.

Τόν Παῦλο ὅλοι τὸν θυμοῦνται. Ὁ Παῦλος ἦταν ὁ πλανητάρχης τοῦ πνεύματος. Τό φωτεινὸ μετέωρο, πού δεσπόζει στό στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Κι ὅμως ἀσχολεῖται καί μέ ἓνα ζευγάρι, τὸν Ἀκύλα καί τὴν Πρίσκιλλα!

Γιὰ τὸν Παῦλο ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἀπρόσωπη μᾶζα. Εἶναι κοινωνία προσώπων, πού ὅλα ὁ Ἀπόστολος τά γνώριζε, τό καθένα μέ τὴν ἰδιαιτερότητά του.

Ὁ θαυμασμός μας γιά τὸν Παῦλο γίνεται μεγαλύτερος, ὅταν σκεφοῦμε τίς δυσκολίες στό ἔργο του. Δέν ἦταν ἓνας ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος μιᾶς πόλεως. Ἦταν ὁ Ἀπόστολος γιά ὅλη τὴ γῆ.

• Θαυμάζουμε καί τό ζευγος τῶν πιστῶν, τὸν Ἀκύλα καί τὴν Πρίσκιλλα, πού εἶχαν κερδίσει τὴν ἀγάπη ἐνὸς Παύλου. Ποιοὶ ἦσαν καί τοὺς δίνει τόση σημασία ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τῆς γῆς; Ἦσαν ὑπατοὶ καί ἡγεμόνες; Βασιλικὸ ζευγος; Πλούσιοι καί μεγιστᾶνες; Συγγενεῖς του κατὰ σάρκα;

Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά. Δυὸ ἀπλοὶ ἄνθρωποι τῆς Κορίνθου ἦσαν. Χειρόνακτες. Ἐργατικοί. Σκηνοποιοί. Δούλευ-

αν, δηλαδή, σκληρά, για να εξοικονομούν τά πρός τό ζήν.

Όμότεχνοι του Παύλου

Ό Παύλος στην Κόρινθο τούς πρώτους πού επισκέφτηκε, ήταν μιά προσφυγική οικογένεια. Ακύλας και Πρίσκιλλα οί πρόσφυγες. Ήσαν Ίουδαίοι, πού κατοικοῦσαν στή Ρώμη. Εἶχαν γνωρίσει τόν Ίησού Χριστό. Ἄλλ' ὁ Κλαύδιος Καῖσαρ διέταξε ν' ἀπομακρυνθοῦν ὅλοι οί Ίουδαίοι ἀπ' τή Ρώμη. Διωγμένοι ὁ Ακύλας καί ἡ Πρίσκιλλα κατέφυγαν στην Κόρινθο. Ἄν ὁμως τούς ἐδιώξε ὁ Κλαύδιος, τούς δέχτηκε ὁ Κύριος.

Ό Παύλος στην Κόρινθο! Ἀπ' τή φιλόσοφο Ἀθήνα στή διεφθαρμένη Κόρινθο. Ἀπ' τόν ἐπίσημο Διονύσιο τόν Ἀρεοπαγίτη, στό ἄσημο ζευγάρι, τόν Ακύλα καί τήν Πρίσκιλλα. Ἀπ' τόν ἄνθρωπο τῶν γραμμάτων, στούς ἐργάτες τῆς Κορίνθου.

Γιά ὅλους εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καί γιά τούς Ἀρεοπαγίτες καί γιά τούς ραφτάδες.

Ό Παύλος στην Κόρινθο! Στό σπίτι τοῦ Ακύλα καί τῆς Πρίσκιλλας. Σημεῖο ἐπαφῆς; Τό «ὁ μ ὁ τεχνον». «Διά τό ὁμότεχνον εἶναι ἔμεινε παρ' αὐτοῖς καί εἰργάζετο· ἦσαν γάρ σκηνοποιοί τῆ τέχνη» (Πράξ. ιη' 1-3).

Συνεργοί τοῦ Παύλου στην τέχνη. Ό Παύλος εἶχε νά ἐπιτελέσῃ τό δυσκολότερο καί βαρύτερο ἔργο. Καί ὁμως, εὔρισκε χρόνο νά δουλεύῃ καί μέ τά χέρια του. Ήταν σκηνοποιός.

- Φανταστῆτε τόν Παῦλο νά κρατᾶ τή φάλτσα καί νά κόβῃ δέρματα: αὐτός, πού χειρίζεταν τό μαχαίρι τοῦ λόγου κι ἔκοβε τά πάθη τῶν ἀνθρώπων.

- Φανταστῆτε τόν Παῦλο νά κρατᾶ τή βελόνα καί νά συρράπτῃ τά δέρματα: αὐτός, πού μέ τό κήρυγμά του καί τήν ἀγάπη του συνέδεε ψυχές μέ τό Θεό.

- Φανταστῆτε τόν Παῦλο νά κατασκευάζῃ σκηνές: αὐτός, πού ἔστηνε παντοῦ τήν ἀχειροποίητο σκηνή, «τήν σκη-

νήν τοῦ σωτηρίου». Πόσους ἀνθρώπους ὠδήγησε στήν κατασκήνωσι τοῦ Θεοῦ!

Γιατί ἐργαζόταν ὁ Παῦλος;

Αἰσθανόταν τήν ἀνάγκη νά ἐργάζεται καί χειρονακτικά, κατασκευάζοντας ὑλικές σκηνές. Γιατί;

- Γιά νά μήν ἐπιβαρυνῆ κανέναν. Γιά νά μή δώσῃ «ἐγκοπὴν τινα», νά τόν κατηγορήσουν, ὅτι ζοῦσε ἀπ' τό Εὐαγγέλιο. Ό Παύλος δέν ζοῦσε ἀπ' τό Εὐαγγέλιο, ἀλλά ζοῦσε γιά τό Εὐαγγέλιο. Δέν ἄπλωνε τό χέρι γιά «τυχερά» τό ἄπλωνε νά δίνῃ. Βιοποριστικό τοῦ ἐπάγγελμα τό ἐργόχειρό του (Α' Θεσ. β' 9).

Όταν οί ἐργάτες τοῦ Θεοῦ, οί κληρικοί, ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι, ἐπανεέλθουν στό ἀ δ ἄ π α ν ο Εὐαγγέλιο, τότε θά σταματήσῃ ἡ ἐπαγγελματοποίησης στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἐπάγγελμα καί θησαυρισμός. Εἶναι θυσία καί προσφορά.

- Γιά νά ἔχῃ τή δυνατότητα νά φροντίζῃ καί γιά τούς ἄλλους, νά πραγματοποιοῖ ἔλεημοσύνες (Πράξ. κ' 34).

Ὡ χέρια τοῦ Παύλου! Χέρια ροζιασμένα! Εὐλογῆστε καί τά δικά μας χέρια, νά γίνουν χέρια ἐργασίας, χέρια ἀγάπης, χέρια ἐλεημοσύνης!

- Ἐργαζόταν ὁ Παῦλος χειρονακτικά. Δέν εἶναι ντροπή ἡ ἐργασία. Εἶναι εὐλογία. Ἡ ἀεργία εἶναι ντροπή καί κατάρρα.

Ἡ ἀργία εἶναι πηγὴ ὄλων τῶν κακῶν. Όποιος εἶναι ὀκνηρός, ἀεργός, ἐπιστρατεύεται ἀπ' τόν ἐργοδότη τοῦ κακοῦ, τό Διάβολο, πού διαθέτει τό καλύτερο «Γραφεῖο εὐρέσεως ἐργασίας»!

Ό,τι γιά τό ἄλογο εἶναι τό χαλινάρι, εἶναι γιά τόν ἄνθρωπο ἡ ἐργασία. Όποιος δέν μαθαίνει στό παιδί του ἕνα ἐπάγγελμα, αὐτός τό μαθαίνει νά κλέβῃ.

Συνεργοί τοῦ Παύλου

Συνεργοί τοῦ Παύλου ὁ Ακύλας καί ἡ Πρίσκιλλα καί στόν εὐαγγελισμό ψυχῶν, στην ἐξάπλωσι τοῦ Εὐαγγελίου.

• Φιλοξένησαν τόν Παῦλο δύο χρόνια στήν Κόρινθο (Ματθ. ι' 11). Ἄν γιά τόν Παῦλο ἦσαν ἄξιοι ὁ Ἀκύλας καί ἡ Πρίσκιλλα, γιά τό ἱεραποστολικό ζευγάρι αὐτό ἦταν ιδιαίτερη εὐλογία.

• Ἰδιαίτερη εὐλογία ἡ παρουσία τοῦ Παύλου στό σπίτι τους. Ἀλλά καί ιδιαίτερη διδασκαλία ἀπολάμβαναν. Διδάσκονταν ἀπ' τό λόγο τοῦ Παύλου.

Τήν ὥρα τοῦ ἐργοχείρου θά τοὺς μιλοῦσε γιά τό ἐργόχειρο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία. Διδάσκονταν καί μέ τή συμπεριφορά τοῦ Παύλου.

Πῶς ἐκινεῖτο ὁ Παῦλος!

Πῶς βιάδιζε ὁ Παῦλος!

Πῶς ἔτρωγε ὁ Παῦλος!

Πῶς προσευχόταν ὁ Παῦλος!

Πῶς γονάτιζε ὁ Παῦλος!

Πῶς ἔκλαιγε ὁ Παῦλος!

• Κοντά στόν Παῦλο ὁ Ἀκύλας καί ἡ Πρίσκιλλα ἔγιναν θερμότεροι. Ὅταν ὁ Παῦλος, κυνηγημένος κυρίως ἀπ' τοὺς Ἰουδαίους, φεύγη ἀπ' τήν Κόρινθο, τό ἱεραποστολικό ζευγάρι τόν ἀκολούθησε. Ἀπό συνεργοί γίνονται συνέκδημοι τοῦ Παύλου (Πράξ. ιη' 18). Κι ὅταν ὁ Παῦλος χρειάστηκε νά φύγη ἀπ' τήν Ἔφεσο, ἄφησε ἐκεῖ τόν Ἀκύλα καί τήν Πρίσκιλλα.

• Ἀπό συνέκδημοι ἔγιναν διδασκαλοὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Στήν Ἔφεσο ἔρχεται ὁ Ἀπολλῶς, σπουδαῖος ρήτορας, νεαρός, πού γνώριζε τίς Γραφές, ἀλλά δέν εἶχε κατηχηθῆ ἔπαρκῶς στό μυστήριον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀκύλας καί ἡ Πρίσκιλλα τόν παρακολούθησαν στή συναγωγή, ὅπου μίλησε. Ἔστερα τόν πλησίασαν. Τόν πῆραν στό σπίτι τους· ἐκεῖ καί τόν κατήχησαν. Τό σπίτι τους ἔγινε φροντιστήριο κηρύγματος. «Ἀκούσαντες δέ αὐτοῦ (τοῦ Ἀπολλῶ) Ἀκύλας καί Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτόν καί ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τήν ὁδόν τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. ιη' 26).

Τί νά πρωτοθαυμάση κανεῖς; Τήν ταπεινῶσι τοῦ Ἀπολλῶ, πού, καίτοι μορφωμένος καί χαρισματοῦχος, κάθησε σάν μικρό μαθητοῦδι νά διδαχτῆ ἀπό δύο

ἀπλοϊκοὺς ἀνθρώπους; Ἡ τή διακριτικότητα καί τό ζῆλο τῆς Πρίσκιλλας καί τοῦ Ἀκύλα, πού διέκριναν στό πρόσωπο τοῦ Ἀπολλῶ ἓνα διάδοχο τοῦ Παύλου;

Καί ἔγγαμοι καί γυναῖκες

Στήν περίπτωσι τῶν ἀγίων Πρίσκιλλας καί Ἀκύλα βλέπουμε, ὅτι οὔτε τό ἐπάγγελμα οὔτε ὁ γάμος ἀποτελοῦν ἐμπόδια ἱεραποστολῆς.

Καί οἱ ἔγγαμοι δέν ἐμποδίζονται νά προσφέρουν στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Αὐτό βέβαια ἐξαρτᾶται πιό πολύ ἀπ' τίς γυναῖκες!

Ἡ γυναῖκα, ὅταν εἶναι εὐσεβής, κάνει θαύματα. Μιά τέτοια γυναῖκα καί κατηχεῖ καί διδάσκει καί ὠφελεῖ.

Στήν Ἐκκλησία ἔχουν τή θέσι τους καί οἱ γυναῖκες. Δέν κηρύττουν βέβαια κατά τή διάρκεια τῆς λατρείας. Μποροῦν ὅμως νά διδάσκουν ἔξω ἀπ' τό Ναό ἢ μέσ' στό Ναό μόνο σέ γυναῖκες. Ἐχουν θέσι καί οἱ γυναῖκες. Μποροῦν νά διδάσκουν, ὅταν ὁ ἄνδρας ἀδυνατῆ. Παράδειγμα ἡ Πρίσκιλλα. «Αὕτη ἄνδρα λόγιον ὄντα, τόν Ἀπολλῶ, λαβοῦσα κατήχησε τήν ὁδόν τοῦ Θεοῦ καί διδάσκαλον ἀπηρτισμένον ἐποίησε» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 27,34).

Τί μπορεῖ νά κάνη μία γυναῖκα, ὅταν δέν ἀσχολῆται μέ τά μάταια, ὅταν ἀγαπᾶ τόν Ἰησοῦ Χριστό!

• Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Εὐαγγελίου δέν εἶναι μόνο τῶν λογίων· εἶναι καί τῶν ἀπλοϊκῶν.

• Δέν εἶναι μόνο τῶν κληρικῶν· εἶναι καί τῶν λαϊκῶν.

• Δέν εἶναι μόνο τῶν θεολόγων· εἶναι ὄλων τῶν ἐπαγγελματιῶν.

• Δέν εἶναι μόνο τῶν καλογήρων· εἶναι καί τῶν ἐγγάμων.

• Δέν εἶναι μόνο τῶν ἀνδρῶν· εἶναι καί τῶν γυναικῶν.

Ὅλοι καλοῦνται νά γίνουν συνεργοί στό ἔργο τοῦ Θεοῦ, γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ σ' ὅλες τίς γλῶσσες;

Ενορία τῆς πόλεως Πρεβέζης, μέ προεστῶτα φωτισμένο κληρικό, ἐξέδωσε προσευχητάριο («*Συνέκδημο*» τό ὄνόμασε) μέ τίς σπουδαιότερες προσευχές τῆς ἡμέρας, ἀλλά καί ἄλλες περιστασιακές (ἀκολουθία Θείας Μεταλήψεως, παρακλητικό κανόνα κ. ἄ.). Τό ἰδιάζον εἶναι ἡ **γλῶσσα**. Οἱ περισσότερες εὐχές καί προσευχές ἀποδίδονται στήν **καθομιλουμένη** («δημοτική»). Ἡ ἴδια ἐνορία κυκλοφόρησε στήν ἀπλοελληνική γλῶσσα καί τή θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στό τέλος καί τῶν δύο ἐκδόσεων ὑπάρχουν «*διευκρινίσεις*» γιά τό «τόλμημα» ν' ἀκοῦνε ἐπί τέλους οἱ χριστιανοί τίς ἱερές ἀκολουθίες σέ κατανοητή γλῶσσα.

Ἐπί τῆς «*διευκρινίσεως*» μεταφέρουμε ἐδῶ ὠρισμένες:

● «*Εἴμαστε σέ ἐποχή, πού ἡ δυσκολία (γιά ζωντανή λατρεία καί καθολική μετοχή) αὐξήθηκε καί ἀπό τήν ἔλλειψη **κατανοήσεως** τῆς γλώσσας.*

● «*Τό οὐσιῶδες στή λατρεία δέν εἶναι ἡ γλωσσική μορφή. Ἡ **γλῶσσα** εἶναι τό **περιτύλιγμα**. Ἐραγε δέν θά εἰδωλολατρεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ "θεοποιώντας" ἕνα γλωσσικό σχῆμα, ἀφοῦ στή δική μας Ἐκκλησία δέν ὑπῆρξε ποτέ διδασκαλία γιά ἱερές γλῶσσες;».*

● «*Ὁ Χριστός δέν ἦρθε νά ἐξαγιάσει ἐκδηλώματα, καί αὐτό μᾶς τό ἔδειξε μέ τή στάση Του γιά τίς παραδόσεις τῶν Ἑβραίων (Μάρκ. ζ' 6-9).*

● «*Ἡ βασική ἀρχή τῆς "ὑπ' οὐρανόν" Ἐκκλησίας νά μή ἐπιβάλλει μιὰ γλῶσσα, ἀλλ' ἡ προσευχή νά γίνεται στίς **τοπικές γλῶσσες** καί τά ἰδιώματα, εἶναι καθοδηγητική καί γιά τή σημερινή ἐλληνική πραγματικότητα.*

● «*Ἡ γνώση καί ἡ συνείδηση τῶν λεγομένων εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση σχέσεως. Καί ὅπωςδήποτε, ἀπαιτεῖται "θεράσος" νά ζητᾶμε νά μᾶς ἀκούσει ὁ Θεός, ἐνῶ ἐμεῖς δέν καταλάβαμε τί Τοῦ εἶπαμε!!!».*

● «*Ὁ χριστιανός "συναγμένος" στήν Εὐχαριστία, νά μπορεῖ νά προσεύχεται μαζί μέ τόν ἱερέα, καί ὄχι νά πρέπει νά σκέφτεται τί λείπει ὁ ἱερέας. Πολύ περισσότερο ὅταν ὁ χριστιανός βροῖκεται στήν κατάσταση, πού ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α' Κορ. ιδ' 16), δηλαδή, νά μή μπορεῖ νά πεῖ τό **Ἄμην**, ἀφοῦ τίποτε δέν κατάλαβε ἀπό τά λεγόμενα!*».

● «*"**Μυστήριο**" εἶναι ὁ τρόπος παρέμβασης τοῦ Χριστοῦ διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στή μεταβολή π.χ. τῶν Δώρων τῆς Εὐχαριστίας... Τά τελούμενα ἀπό μᾶς καί δι' ἡμῶν πρέπει νά εἶναι στό χῶρο τῆς **λογικῆς** καί τῆς κατανόησης, ἀλλιῶς εἶναι στό χῶρο τῆς **μαγείας**.*».

Δύσκολα μπορεῖ ν' ἀντιλέξη κανεῖς σέ ἀλήθειες σάν τίς παραπάνω. Ὅπως καί δύσκολα μπορεῖ νά ἐξηγήσῃ «*μονογλωσσικά*» τά ὅσα ὁ ἀπόστολος Παῦλος τόνιζει στό **14ο κεφάλαιο τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους**, πού ἔχει χαρακτηριστῆ ὡς τό κεφάλαιο τῆς χριστιανικῆς λατρείας.

■ Κατανοοῦμε τήν ἐμμονή (ὄχι βέβαια τό φανατισμό!) πολλῶν στό ἀρχαῖο γλωσσικό ἰδιώμα, πού συνηθίσαμε στίς ἱερές μας ἀκολουθίες.

■ Κατανοοῦμε (πολύ περισσότερο) τό θαυμασμό γιά τό **ἀπαράμιλλο κάλλος**

τῶν ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας, καί ἰδίως ἐκείνων τῆς Παρακλητικῆς καί τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας. Δύσκολα μποροῦν ν' ἀποδοθοῦν ποιητικά σέ νεοελληνικό στίχο.

Ἄλλά καί τὰ ἐρωτήματα, πού γεννιῶνται ἀπ' τή σύγχρονη ποιμαντική πρακτική, εἶναι τουλάχιστον πολύ σοβαρά. Ἀναφέρουμε μερικά:

- Ἄν κάθε θεία Λειτουργία εἶναι μιὰ **Πεντηκοστή**, γιατί τό τελεταρχικό Ἅγιο Πνεῦμα τό βάζουμε σέ **ἔθνογλωσσικό** περιορισμό; Τότε, στήν πρώτη Πεντηκοστή τῆς Καινῆς Διαθήκης, λειτούργησε γιά ὅλες τίς φυλές καί τὰ ἔθνη σέ ὅλα τὰ ὑπαρκτά γλωσσικά ἰδιώματα. «Ἦκουον -σημειώνει τό βιβλίον τῶν Πράξεων- εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν (τῶν ἀποστόλων)» (β' 8-12).

- Ἄν (καλῶς ἢ κακῶς, δέν τό ἐξετάζουμε ἐδῶ) ἡ **«ἡμετέρα γλῶσσα»** σήμερα στόν τόπο μας εἶναι ἡ ἀπλοελληνική («δημοτική»), γιατί δέν ἐπιτρέπουμε στόν ἑλληνικό λαό νά ἐκφράση γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα καί γιά τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, τόν ἴδιο, ὅπως καί τότε, κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, **θαυμασμό** του: «Πῶς ἀκούομεν τῆ **ἡμετέρα** γλῶσση τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. β' 11);

- Γιατί «ἐπιτρέπουμε» στό Πνεῦμα τό Ἅγιο νά ἐκφράζεται λειτουργικά στίς γλῶσσες ὅλου τοῦ κόσμου, καί προκειμένου γιά τόν ἑλληνικό λαό τοῦ σήμερα τοῦ λέμε: «**Στόπ!** Σοῦ ἀπαγορεύουμε αὐστηρά νά μεταφράσης τίς ευχές καί τίς προσευχές στή γλῶσσα τοῦ νεοέλληνα»;

- Ἐπιμένουν πολλοί νά χρησιμοποιοῦν κατά τήν κοινή λατρεία τῶν ὀρθοδόξων γλῶσσα καί τρόπο, πού φανερώνουν **«ἄδηλον φωνήν»** (Α' Κορ. ιδ' 8). Ἐπιμένουν, ὅτι δέν πρέπει νά ἐγκαταλείψουμε τὰ ἀκατανόητα λόγια. Ἄς γνωρίζουν ὁμως, ὅτι μαζί τους διαφωνεῖ ριζικά τό Πνεῦμα τό Ἅγιο διά τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Τό πνεῦμα ὅλου τοῦ 14ου κεφαλαίου τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους εἶναι νά ὑπάρχη **κατανόησις** τῶν λεγομένων καί ψαλλομένων στή λατρευτική σύναξι.

Ὅλα ἔχουν **ἔννοια** καί νοήματα. Μόνο ἡ λατρευτική σύναξις δέν πρέπει νά ἔχη ἔννοια καί νόημα; Παντοῦ παρακολουθοῦν μέ ζωηρότητα καί ἐνδιαφέρον. Καί μόνο στήν ἐκκλησία οἱ πιστοί πρέπει νά παρακολουθοῦν τά... ρολόγια τους γιά τό πότε θά τελειώση ἡ ἀκολουθία, ἀφοῦ δέν τήν καταλαβαίνουν;

- Ἄν μιλάω στήν εὐχαριστιακή σύναξι ἢ ψάλλω ἀκατανόητα, κρύβοντας τὰ θεῖα λόγια, τότε εἶμαι -λέει ὁ ἀπ. Παῦλος- γιά τόν ἄλλον **βάρβαρος** (Α' Κορ. ιδ' 11). Σάν νά ἔχω κάτι ἐναντίον του. Τόν καταδικάζω σέ πνευματική ἀπραξία.

Ὅλα **κατανόητά** πρέπει νά εἶναι στήν ἐκκλησία. Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «**Εἶδες τοῦ Παύλου τόν σκοπόν πανταχοῦ, πῶς πρὸς ἕν ὄρα διηλεκτῶς καί διά πάντων, τό τοῖς πολλοῖς χρησίμων, τό τήν Ἐκκλησίαν ὠφελοῦν, ὥσπερ τινά κανόνα τοῦτον τιθεῖς;**» (Ε.Π.Ε. 18α,462). Μετάφρασις: Εἶδες παντοῦ τό σκοπό τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πῶς σ' ἕνα ἀποβλέπει συνεχῶς καί μέ κάθε τι: Σ' αὐτό, πού εἶναι χρησίμο στους πολλούς καί πού ὠφελεῖ τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό εἶχε θέσει κανόνα τῆς ζωῆς του.

- Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀγάπη πρὸς σωτηρία. Δέν εἶναι θεσμός πρὸς συντήρησι. Μιά μορφή ἀγάπης, ἡ σπουδαιότερη, εἶναι ἡ **κένωσις**. Ἡ χρῆσις, δηλαδή, τῆς μορφῆς ἐκείνης, πού ἐγγίζει καί προσεγγίζει τό λαό καί μεταγγίζει ζωή αἰώνιο.

«Μορφῆ» καί **«κένωσις»!** Δυό λέξεις, πού κατ' ἐξοχήν ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ φανερώνει: Τοῦ Χριστοῦ, πού διά τῆς Ἐκκλησίας Του πορεύεται πάντοτε καί «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» (Μάρκ. ιστ' 12).

Ἄσφαλῶς τό θέμα δέν ἐξαντλήθηκε. Ἐρωτήματα θέσαμε.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρόγραμμα αγάπης

Α' Κορ. 1στ' 2-7

Ἡ ἐλεημοσύνη τῆς Κυριακῆς (στ. 2)

Ἡ «μία τῶν σαββάτων», ἡ Κυριακή εἶναι ἡμέρα, ὅπου συνάγει ἡ κοινή λατρεία τούς πιστούς. Αὐτή τήν ἡμέρα συνάγει καί ἡ ἀγάπη τούς καρπούς τῆς ἐλεημοσύνης πλουσιώτερα. «Κατά μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῶ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐδοῦται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογία γίνωνται» (στ. 2). Ἀπόδοσις σπίν ἄπλοελληνική: «Κάθε Κυριακή καθέννας ἀπό σᾶς ἄς θέτη κατὰ μέρος ὅ,τι διευκολύνεται καί ἄς συγκεντρῶν ἔτσι ἕνα ποσό, γιά νά μὴ γίνωνται συλλογές χρημάτων ὅταν ἔλθω».

Ἡ Κυριακή ἡμέρα εἶναι ἀφιερωμένη στή λατρεία τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐσταυρωμένης καί Ἀναστημένης Ἀγάπης. Ἡ δέ θεία Λειτουργία δέν τελειώνει μέ τήν ἀπόλυσι τοῦ λειτουργοῦ, πρεσβυτέρου ἢ ἐπισκόπου, ἀλλά συνεχίζεται ὡς διακονία ἀγάπης.

Ἀρχαία παράδοσις θέλει τούς χριστιανούς ὄχι ἀπλῶς νά ἔχουν τήν Κυριακή ὡς ἡμέρα ἀργίας ἀπ' τά βιοτικά ἔργα, ἀλλά νά τήν διαθέτουν ὀλόκληρη γιά τήν κοινωνία μέ τό Θεό καί μέ τούς ἀνθρώπους.

Ἄν κατά τή λατρευτική σύναξι τῆς Κυριακῆς προσφέρν ὁ Χριστός τό ὕψιστο καί ἀνυπολόγιστο δῶρο, τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του, οἱ χριστιανοί προσφέρουν τό δικό τους ἀντίδωρο: Τή φιλανθρωπία καί τήν ἐλεημοσύνη.

• Ἡ «λογία» τῆς Κυριακῆς εἶναι ὁ φόρος τῆς ἀγάπης. Ἄπ' τή φορολογία τοῦ κράτους μπορεῖ νά ὑπάρχουν φοροαπαλλαγές. Ἄπ' τό φόρο εὐγνωμοσύνης στό Θεό, γιά τίς ἀνεκδιήγητες δωρεές Του, δέν ὑπάρχει φοροαπαλλαγή. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως καλοῦνται νά εἰσφέρουν.

Καί μποροῦν ὄλοι. Ἀκόμα καί οἰκονομικά μποροῦν, ἀφοῦ κανένας, τουλάχιστον στόν τόπο μας, δέν εἶναι τόσο φτωχός, ὥστε ἡ μοναδική του περιουσία νά εἶναι δύο λεπτά!

Τήν ἐλεημοσύνη τῶν δύο λεπτῶν ἐγκωμιάσε ὁ Κύριος, γιατί ἦταν ἡ πλουσιώτερη προσφορά. Ἡ χίρα, πού ἔδωσε γιά ἐλεημοσύνη (Λουκ. κα' 2) τά δύο λεπτά, εἶχε τήν πλοῦσια ἀγάπη. Τά ἔδωσε ὄλα, ἀφοῦ αὐτή ἦταν ἡ μοναδική τῆς περιουσία. Τά ἔδωσε μέ ἰλαρότητα. Τά ἔδωσε κρυφά, χωρίς νά φαντάζεται, ὅτι θά δημοσιοποιηθῆ ἡ ἐλεημοσύνη τῆς.

Νά γιατί ὁ Παῦλος δέν κάνει ἐξαιρέσεις. Ὅλοι θά προσφέρετε! «Ἐκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῶ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐδοῦται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογία γίνωνται» (στ. 2).

• Σήμερα καί τήν ἅγια ἡμέρα τῆς Κυριακῆς τήν προδώσαμε, ἀφοῦ ἐλάχιστοι χριστιανοί, μιά πολύ μικρή μειονοψηφία, σπεύδει στή λατρευτική σύναξι, σπίν ὀρθόδοξο θεία Λειτουργία. Καί ἀπό τούς ἐλάχιστους ἐκκλησιαζομένους χριστιανούς πολύ μικρό ποσοστό ἀφιερῶνουν τό ὑπόλοιπο τῆς Κυριακῆς στόν Κύριο. Καί ἀπ' τό ποσοστό πάλι αὐτό, σπανίζουν οἱ πιστοί τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλεημοσύνης.

Θεωροῦν π.χ. αὐτονόητο οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, νά φορέσουν τήν Κυριακή τά καλύτερα ἐνδύματα καί νά φᾶνε τό καλύτερο φαγητό. Δέν θεωροῦν αὐτονόητο, νά συλλέξουν στό εἰδικό κουτί τῆς ἀγάπης, πού ὀφείλουν νά ἔχουν στό σπίτι τους, χρήματα γιά τούς φτωχοῦς ἀδελφούς τους, πού εἶναι ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ (Ματθ. κε' 40). Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Ποίησόν σου τήν οἰκίαν ἐκκλησίαν, τό κιβώτιον γαζοφυλάκιον. Γενοῦ φύλαξ χρημάτων ἱερῶν, αὐτοχειροτόνητος οἰκονόμος πενήτων. Ἡ φιλανθρωπία ταύτην σοι δίδωσι τήν ἱερωσύνην»

(Ε. Π.Ε. 18α,720). Μετάφρασις: Κάνε τό σπίτι σου, ἐκκλησία. Κάνε τό χρηματοκιβώτιό σου κουτί φιλανθρωπίας. Νά γίνης φύλακας ἱερῶν χρημάτων, αὐτοχειροτόνητος οἰκονόμος τῶν φτωχῶν. Ἡ φιλανθρωπία σου δίνει αὐτή τὴν ἱερωσύνη.

Στά σπίτια, καί τά πιά χριστιανικά, δεσπόζει τό κουτί τοῦ διαβόλου, δηλαδή, ἡ τηλεόρασις. Καί καταβροχθίζει τό χρόνο καί τὴν προσοχή τῶν χριστιανῶν. Τό κουτί τῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἀνύπαρκτο.

Διαφάνεια στή διαχείρισι (στ. 3)

Ὁ Παῦλος προτιμᾷ νά συγκεντρώνωνται τὰ χρήματα κατ' ἴδιαν, στά σπίτια. Ἴσως γιά νά μή καταπύξουν οἱ τόποι τῆς λατρείας χρηματοκιβώτια. «Ἐκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ πθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐδοῦται» (στ. 2).

Δέν ἔχει φυσικά σημασία τό πού συγκεντρώνωνται τὰ χρήματα τῆς ἐλεημοσύνης, ἄν, δηλαδή, δίδονται στά πόδια τῶν Ἀποστόλων (Πράξ. δ' 35), ἢ ἄν τὰ συγκεντρώνουν οἱ διάκονοι, ἢ ἄν καθένας συγκεντρῶνῃ τὰ δικά του κι ὕστερα συλλέγωνται ὅλα μαζί. Σημασία ἔχουν τρία πράγματα:

- Νά δίνουν οἱ πιστοὶ πλοῦσια τὴν ἀγάπη τους. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Δότε τοῖς δεομένοις, καί οὐ παύομαι τοῦτο λέγων, καί μή διδόντων ἔσομαι καλεπὸς κατήγορος»* (Ε.Π.Ε. 18α,722). Μετάφρασις: Δώστε στοὺς φτωχοὺς καί δέν θά παύσω γιά ὅσους δέν δίνουν νά εἶμαι σκληρὸς κατήγορος.

- Νά μή μαζεῦν ὁ πιστὸς χρήματα γιά τό μέλλον του, ἀλλ' ὅ,τι περισσεύει νά τό προσφέρῃ ὅλο στοὺς ἄλλους. Τό ἴδιο καί ἡ Ἐκκλησία σάν σύνολο. Δέν ἔχει δικαίωμα νά ἐπενδύῃ χρήματα σέ τράπεζες, τί στιγμή, πού ὑπάρχει ἡ τράπεζα τῆς ἐλεημοσύνης. Ὑπάρχουν οἱ «ἄγιοι» τῆς Ἱερουσαλήμ. Τότε οἱ φτωχοὶ τῶν Ἱεροσολύμων. Σήμερα οἱ φτωχοὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου.

- Νά ὑπάρχη διαφάνεια στή διαχείρισι τῶν χρημάτων τῆς φιλανθρωπίας, τῆς «λογίας». Συνιστᾷ ἰδιαίτερη προσοχή στό σημεῖο αὐτό ὁ ἅπ. Παῦλος: «Ὅταν παραγένωμαι, οὓς ἐάν δοκιμάσπετε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐάν δέ ἢ ἄξιον τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται» (στ. 3-4). Ἀπόδοσις σπὴν ἀ-

πλοελληνική: *«Καὶ ὅταν ἔρθω, αὐτοὺς πού θά ἐκλέξετε, θά τοὺς στείλω μὲ συστατικές ἐπιστολές, γιά νά μεταφέρουν τὸ δῶρο σας σπὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἂν τὸ ποσό, πού θά συλλέξετε, εἶναι μεγάλο καὶ ἀξίζει νά πάω καὶ ἐγώ, τότε θά πάνε μαζί μ' ἐμένα».*

Δέν θέλει νά παραμείνῃ γιά τὴν τελευταία στιγμή τό θέμα τῆς «λογίας».

Θέλει νά ἐκλέξουν οἱ πιστοὶ, μόνοι, χωρίς ἐπηρεασμό, τά πιά φερέγγυα πρόσωπα, γιά τὴ μεταφορὰ τῆς ἐλεημοσύνης. Ἐκεῖνος ἀπλῶς θά τοὺς δώσῃ συστατικά γράμματα.

Ἀκόμα καί ὁ ἴδιος προθυμοποιεῖται νά συνοδεύσῃ τὴν ἀποστολή τῆς ἀγάπης. Ἡ μᾶλλον οἱ οἰκονόμοι τῶν ἱερῶν χρημάτων θ' ἀποτελέσουν τὴ συνοδεία τοῦ Παύλου, ἂν κριθῇ ἀναγκαῖο.

- Πόσο θ' ἀνυψωνόταν στά μάτια τοῦ κόσμου ἡ Ἐκκλησία, ἂν μαζί μέ τό ζωντανό της λόγο, εἶχε καί πλοῦσια λογία! Ἄν, ἀντὶ νά κτίσουμε συνεχῶς κτήρια μεγαλοπρεπῆ, διαθέταμε τὰ χρήματα τῶν πιστῶν γιά τοὺς λιμοκτονοῦντες τῆς γῆς! Καί ἂν γινόταν τακτικὸς ἀπολογισμὸς, ὥστε νά φαίνεται ἡ τιμία διαχείρισις τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν!

Ποιμαντικὴ ἐπίσκεψις (στ. 5-7)

Πρόγραμμα ποιμαντικῆς διακονίας καταστρώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ ἀγάπη του ἀγκαλιάζει ὅλες τίς τοπικὲς Ἐκκλησίες, πού μέ τὴ χάρι τοῦ Κυρίου ἴδρυσε. Θέλει νά τίς ξαναεπισκεφθῇ, νά στηρίξῃ τοὺς χριστιανούς, ἀλλὰ καί νά ξαπλώσῃ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καί σ' ἄλλους χώρους.

Τό ἔργο τῆς ποιμαντικῆς διακονίας, κάποτε καί προσωπικῆς ἐπαφῆς, ἀπαιτεῖ κόπο μεγάλο. Περισσότερο βέβαια ἀπαιτεῖ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στὴ συνέχεια ἐκφράζει τὴ θέλησί του γιά τίς ἐπόμενες ἀποστολικές του κινήσεις: «Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψετε οὓς ἐάν πορεύωμαι. Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐάν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ» (στ. 5-7). Στὴν ἀπλοελληνική: *«Θά ἔρθω δὲ σὲ σᾶς, ἀφοῦ περάσω τὴ Μακεδονία. Ἴσως δὲ νά μείνω κοντά σας λίγο καιρὸ, ἢ καὶ*

νά περάσω ὅλο τὸ χειμῶνα, γιὰ νὰ μὲ προπέμψετε ἐσεῖς γιὰ ὅπου θὰ πρόκειται νὰ πάω. Δὲν θέλω δὲ τώρα νὰ σὰς δῶ σὰν περαστικός καὶ διαβάτης. Ἄλλ' ἐλπίζω νὰ μείνω λίγο χρόνο κοντά σας, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ».

• Τίς κινήσεις αὐτές, πού προγραμματίζει, πρέπει νὰ τίς τοποθετήσουμε σπὴν τρίτη του περιοδεία. Εἶχε προηγηθῆ ἡ ἴδρυσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου κατὰ τὴ δευτέρη περιοδεία. Τώρα βρίσκεται σπὴν Ἑφεσο γιὰ τρία χρόνια. Πρόθεσίς του εἶναι τὰ ὅσα ἔγραψε στοὺς Κορινθίους, νὰ τοὺς τὰ πῆ καὶ κατὰ πρόσωπο.

Λαχταρᾷ νὰ δῆ τοὺς Κορινθίους, γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν, πόσο τοὺς ἀγαπᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν ἐν Χριστῷ προκοπή τους.

• Δὲν εἶναι τόσο εὐκόλῃ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπιθυμίας του.

Προηγείται ἡ Μακεδονία, ἀφοῦ μὲ τὰ πόδια κυρίως περιοδεύει τὴν οἰκουμένην ὁ ἀκούρατος Ἀπόστολος.

Δὲν γνωρίζει τί ἐμπόδια θὰ βάλῃ στό μεταξύ ὁ Σατανᾶς (Α΄ Θεσ. β΄ 18).

Δὲν γνωρίζει, ἂν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἐπιτρέψῃ νὰ πορευθῆ, ὅπως ἐκεῖνος ἐπιθυμεῖ. «Ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ» (στ. 7). Πάντοτε θέτει τὸ πρόγραμμά του ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Θεοῦ. Πάντοτε εἶναι ἔτοιμος νὰ ὑποτάξῃ τὴ δική του ἐπιθυμία, καίτοι ἀγία, στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁπωσδήποτε ἀγιώτερο. Λέει ὁ ἱερός

Χρυσόστομος: «Διατί εἶπε “τυχόν”, καὶ οὐκ ἀπεφάνητο; Ὅτι οὐ πάντα προῆδει Παῦλος, καὶ συμφερόντως. Διὰ τοῦτο οὐδέ ἀπλῶς ἀποφαίνεται, ἴνα, κἂν μὴ γένηται, ἔχῃ καταφυγὴν, τὸ τε ἀδιόριστος προειπεῖν, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος ἐξουσίαν ἄγουσαν αὐτόν, ὅπουπερ ἐβούλετο, οὐκ ἔνθα αὐτός ἐπεθύμει» (Ε.Π.Ε. 18α,728). Μετάφρασις: Γιατί εἶπε «ἴσως» καὶ δὲν μίλησε μὲ βεβαιότητα; Γιατί δὲν προγνώριζε τὰ πάντα ὁ Παῦλος, κὶ ἔτσι ἔπρεπε. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν μιλάει μὲ βεβαιότητα, ὥστε, κὶ ἂν δὲν γίνῃ αὐτό, νᾶναι δικαιολογημένος ἀπὸ τὸ ὅτι ἀόριστα μίλησε, ἀλλὰ καὶ γιὰ ν' ἀφήνῃ τὸν ἑαυτοῦ σπὴν ἐξουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ τὸν ὀδηγῆ Ἐκεῖνο ὅπου θέλει, κὶ ὅχι ὅπου ἐπιθυμοῦσε αὐτός.

• Πάντως ἡ πρόθεσίς του εἶναι νὰ μὴ κἀν βιαστικές καὶ πρόχειρες δουλειές.

Σκοπὸς του δὲν εἶναι νὰ κἀν περιοδεῖς - ἀστραπή, γιὰ νὰ σημειώνῃ στό ἡμερολόγιον τῶν «δραστηριοτήτων» του μερικές ἀκόμα ἐπισκέψεις. Δὲν κάνει περιοδεῖς παρωδίες. Δὲν εἶναι περαστικός διαβάτης, πού ἔρχεται, λέει δυὸ λόγια καὶ φεύγει. «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν» (στ. 7). Σκοπὸς του εἶναι νὰ παραμένῃ καὶ νὰ ἐπιμένῃ.

Ἐνας Παῦλος, πού εἶχε τὴν οὐράνια ἀνάθεσιν τῆς οἰκουμενικῆς εὐθύνης καὶ ἔργο του τὴ διακονία ὅλων τῶν ἐθνῶν, εὗρισκε καιρὸ νὰ «παραχειμάσῃ» σ' ἕνα τόπο, ὅπως ἡ Κόρινθος, ὅχι γιὰ νὰ περάσῃ μὲ ζεστασιά ἕνα χειμῶνα, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζεσταίνῃ τὴς καρδιές τῶν πιστῶν. Ἐμεῖς σήμερα, χωρὶς νὰ τελοῦμε οὐσιαστικὸ ἔργο διακονίας, παραπονούμεστε συνήθως, ὅτι «πνιγόμεσθε» καὶ ὅτι «δὲν ἔχουμε χρόνο».

Κάτι οὐσιαστικὸ μᾶς χωρίζει ἀπ' τὸ μεγάλο Ἀπόστολο!

Δ.Γ.Α.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἑτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ἀναγκαῖα διευκρίνισις

Σέ ἐκδήλωσι ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου, διενεμήθησαν ἐν ἀγνοίᾳ μας τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας, ὅπου εἶχαν ἐμφυλλοχωρήσει καὶ φωτοτυπίες ἄλλου ἐντύπου.

Ἀποδοκιμάζουμε τὴν ἐνέργεια.

Ὁ Σύλλογός μας εἶναι ὑπεύθυνος μόνον γιὰ ὅσα δημοσιεύονται στίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Μάσκα καί κουκούλα!

Μάσκες φοράνε στά καρναβάλια καί τίς άλλες ὀργιώδεις ἀποκρηάτικες διασκεδάσεις. Στήν πραγματικότητα πρόκειται γιά ξεμασκάρεμα ἑνὸς διαρκοῦς μασκαρέματος.

- Πολλοί οἱ κουκουλοφόροι. Πολλοί κι οἱ μασκοφόροι. Ὅχι μόνο αὐτοί, πού στίς διαδηλώσεις τὰ σπᾶνε ὅλα, οὔτε μόνο αὐτοί, πού στά καρναβάλια ὀργιάζουν κτηνωδῶς.

- Εἶναι κι ἄλλοι. Παρουσιάζονται ὡς καλοὶ κι εὐγενικοί, ἐνῶ πίσω ἀπ' τὸ προσωπεῖο κρύβεται κακότητα, δολιότητα, διαφθορά!

- Μέ τή μάσκα ξεγελᾷς ἀνθρώπους. Τό Θεό πῶς θά τόν ξεγελάσης; Βλέπει τὰ πάντα, κι ὅσα κρύβονται πίσω ἀπ' τή βιτρίνα τοῦ καθωσπρεπισμοῦ, τῆς ψευτοευσέβειας, τοῦ ψευτοπολιτισμοῦ.

Ὅσοι δέχονται τό Χριστό σάν Σωτήρα καί ζοῦν τήν πνοή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν Ἐκκλησία, πετοῦν τίς μάσκες. Δέν ἔχουν μυστικά καί προσωπικά δεδομένα. Φανερώνουν τόν ἑαυτό τους, ὅσο ἄθλιος κι ἂν εἶναι, στό μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως. Ζοῦν μέ διαφάνεια καί εἰλικρίνεια.

Καί κάτι ἀκόμα:

Ἄντιδροῦν στό πισωγύρισμα. Σ' ὅλα τὰ καρναβαλικά στοιχεῖα, πού ἀποτελοῦν ὄχι ἀπλῶς ἀναβίωσι εἰδωλοατρικῶν ἀθλιότητων, ἀλλά καί εἰδωλοποίησησι τῆς αἰσχροτήτας καί διαστροφή τῆς ζωῆς.

Τίς μέρες τοῦ ἀγίου Τριωδίου ξεχνᾷμε ὅτι εἶμαστε χριστιανοί. Ὑψώνουμε κι ἐδῶ στήν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα σέ σύμβολο... πολιτισμοῦ τίς καρναβαλικές ἐκστάσεις. Ἡ ὀρμή γιά σεξουαλικά ὄργια καί αἰσθησιακή ἀπόλαυσι, ἐμφανίζεται

σάν... πολιτισμός! Τό Μοσχάτο καί ἡ Πάτρα συναγωνίζονται τήν ξετσιπωσιά τοῦ Ρίο τῆς Βραζιλίας. Καί τό Κράτος σπεύδει νά ἐπιδοτῆ τίς ὀργιώδεις ἐκδηλώσεις.

Ἄλλοι κουκουλώνονται κι ἄλλοι τὰ κουκουλώνουν!

Ἄσπρη ἡμέρα ἀπό μαῦρο Πρόεδρο!

Ἦ φροαμερικανός εἶναι ὁ νέος πρόεδρος (44ος) τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, πού ὠρκίστηκε στίς 20 Ἰαν. 2009. Γυιός Κεννάτη φοιτητῆ ὁ Μπαράκ Ὀμπάμα, εἶναι ὁ πρῶτος μαῦρος Πρόεδρος τῆς ὑπερδυνάμεως. Ἡ ἐκλογή του γέννησε πολλές ἐλπίδες γιά ἀλλαγὴ γραμμῆς, γιά μιά πό εἰρηνική καί φιλική πολιτική τῶν Η.Π.Α.

Πολλοί ἔχουν συγκρατημένη αισιοδοξία, ὑποστηρίζοντας, ὅτι ἡ Ἄμερική πρόεδρος ἀλλάζει, ἀλλά τήν ἰμπεριαλιστική της τακτική δέν τήν ἀλλάζει. Σέ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἄλλοι κυβερνοῦν, ὄχι ὁ Πρόεδρος κι ἡ κυβέρνησις.

Πολλοὶ ρωτᾶνε: Τί σχέσι ἔχει ὁ Ὀμπάμα μέ τό Χριστιανισμό; Δέν εἶναι ξεκάθαρο τό «πιστεύω» του.

- Κατά τήν ὀρκωμοσία του ἀνέφερε βέβαια μερικές φορές τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Χαρακτηριστική ἡ φράσις του: «*Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλοι εἴμαστε ἐλεύθεροι*». Συγκινητική ἐπίσης ἡ ἐπίκλησις του: «*Βοήθησέ με, Θεέ μου*»!

Δέν ξέρομε, ἂν αὐτό βρίσκεται μέσα στόν καθιερωμένο τρόπο ἐκφράσεως, πού ἔχουν σέ ἱστορικές στιγμές οἱ πρόεδροι τῶν Η.Π.Α.. Πάντως ἀποτελεῖ μιά ὁμολογία μπροστά στά δισεκατομμύρια τῶν τηλεθεατῶν τῆς ὀρκωμοσίας του.

- Πρὸ τῆς ὀρκωμοσίας του παρακολούθησε ἐπὶ μιά ὥρα «*λειτουργία*» ἀπό

προτεστάντη πάστορα, ό οποίος μάλιστα άπευθύνθηκε πολύ θερμά στό Θεό για τό νέο Πρόεδρο. Μεταξύ άλλων είπε: «*Συγχώρεσέ μας, Θεέ μου! Βοήθα μας ν' αναζητούμε πρόεδρο για τό κοινό καλό!*»

Δέν ξέρουμε, άν ό Μπαράκ Όμπάμα άνήκει στην «έκκλησία» αύτου του πάστορα, ό οποίος, σημειωτέον, είναι σφοδρός πολέμιος των **άμβλώσεων**.

Πολλοί είναι έπιφυλακτικοί. Περιμένουν νά δούνε σοβαρές έέργειες του νέου Προέδρου.

• Διότι άπ' τή μιά μεριά έσπυσε τήν έπομένη κιόλας τής όρκωμοσίας του νά κλείση τίς φρικτές φυλακές του «**Γκουαντανάμο**», άλλ' άπ' τήν άλλη, όσο καιρό άθώα παιδιά, «γαζώνονταν» στή **Γάζα** άπ' τούς Ίσραηλινούς, τηρούσε σιγή ι-χθύος! Μπορούσε, κι άς μήν είχε αναλάβει έπίσημα καθήκοντα, νά έκφράση συμπάθεια πρós τά άθώα θύματα.

• Άπ' τή μιά μεριά έξήγγειλε οικονομικά μέτρα, κι άπ' τήν άλλη ή όρκωμοσία του πήγε για ρεκόρ **σπατάλης!** Για τή λιγώρη τελετή σπαταλήθηκαν 180 έκατομμύρια δολάρια! Σέ έποχή μάλιστα παγκόσμιας οικονομικής κρίσεως, πού ξεκίνησε άπ' τή χώρα του!

• Άπ' τή μιά μίλησε για ταπεινώσι, κι άπ' τήν άλλη συνέρρευσε περίπου **δύο έκατομμύρια θεατές**, για νά παρακολουθήσουν τήν όρκωμοσία από κοντά!

Πάντως όλος ό πλανήτης περιμένει κάποια **άλλαγή** πρós τήν κατεύθυνσι τής παγκόσμιας ειρήνης. Θά δή ό κόσμος μιά «**άσπρη μέρα**», έστω κι από ένα... μαύρο Πρόεδρο;

Τά **περιστέρια**, έστω κι άν είναι μαύρα, τό **κλαδί τής ειρήνης** μεταφέρουν.

Γιά τό λαό! Άπ' τό Χριστό!

Μόλις έξελέγη ό Μπαράκ Όμπάμα, ό νέος Πρόεδρος των Ήνωμένων Πολιτειών μέ τήν άφρικανική καταγωγή, δήλωσε: «*Γιά τό λαό, μέ τό λαό, μέσ' στό λαό!*». Παιδί ό ίδιος του λαού, και μάλιστα του κατατρεγμένου άπ' τό ρατσισμό, μπορεί νά κατανοή καλύτερα τά

προβλήματα του λαού, γιατί όχι των λαών, άφοϋ θεωρείται «πλανητάρχης».

Βέβαια **Σωτήρας του λαού** («και πάντων των έθνών») ένας είναι: Έκείνος, πού όχι μόνο ό Ούρανός τον «βάφτισε» μέ τό πιο φιλολαϊκό όνομα («**Ίησους**»-*Ματθ. α' 21*), αλλά και ή όλη Του πορεία στους 20 αιώνες είναι έργο σωτηρίας για όλο τό λαό.

Σ' αύτόν, τον Ίησου Χριστό, και στο Εύαγγέλιό Του όφείλει τήν... άνοδό του στην προεδρεία των Ήνωμένων Πολιτειών ό Όμπάμα! Δέν ξέρουμε, άν ό ίδιος είναι πιστός χριστιανός κι άν θά στηρίξη χριστιανικές, ευαγγελικές, θέσεις. Πάντως ό **Χριστιανισμός** δούλεψε πολύ και... υπέρ αύτου!

• Τί θά ήταν, άν δέν υπήρχε ό Χριστιανισμός; Ένας **δοϋλος**, όπως όλοι οι άλλοι δοϋλοι όχι μόνο στην Άφρική, αλλά και στην Εϋρώπη, ακόμα και στην λεγόμενη πολιτισμένη άρχαία Ελλάδα!

Ποιός διεκήρυξε τό «*ούκ ένι δοϋλος ουδε έλεύθερος*»; Ό Χριστιανισμός. Η διακήρυξις για τήν κατάργησι των πάσης φύσεως **διακρίσεων** και τήν **ισοτιμία** όλων, είναι Εύαγγελική πρωτοπορία (Γαλ . γ' 28. Κολοσ. γ' 11).

• Ποιός θά του έδινε τή δυνατότητα όχι μόνο νά είναι ισότιμος μέ τούς λευκούς, αλλά και νά τούς κυβερνήσει;

Κανείς. Μόνο Είς, Έκείνος, ό Χριστός, πού δέν είναι «προσωπολήπτης» (Πράξ. ι' 14), πού δέν «λαμβάνει πρόσωπον ανθρώπου» (Ματθ. κβ' 16), πού δέν βλέπει τό «έξωθεν», αλλά τό «έσωθεν».

• Ό Χριστός είναι πού φανέρωσε τήν **παγκόσμια ισότητα** των προσώπων στον άπόστολο Πέτρο, μ' εκείνη τήν ούράνια όθόνη (Πράξ. ι' 11-16), μηνύοντας, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, άδελφοί, παιδιά του ίδιου Πατέρα.

• Ό Χριστός είναι, πού κάλεσε τον άπόστολο Παύλο να κηρύξη τήν κοινή άγάπη σ' όλα τά έθνη.

• Ό Χριστός δέν έστιάζει τήν προσοχή Του στό **χρώμα** του δέρματος, αλλά στής καρδιάς τά βάθη και στοϋ νου τά πλάτη.

Τό ότι σήμερα τό ισχυρότερο κράτος τού κόσμου έχει μαύρο Πρόεδρο, είναι επίτευγμα τού Χριστιανισμού.

• Στην άρχαία Ελλάδα οί δούλοι ήσαν μόνο για νά πεθαίνουν για τά κέφια τών κυρίων τους!

• Μέχρι πρίν από διακόσια χρόνια οί μαύροι τής Άφρικής ήσαν άσημα μυρμηγκάκια, πού τά πατούσαν (τά έκμεταλλεύονταν) οί Εύρωπαίοι.

• Πρίν από εξήντα χρόνια ό Κεννάτης πατέρας τού Όμπάμα δέν μπορούσε νά πιη καφέ σέ καφενείο λευκών στήν Άμερική!

Τώρα ό Όμπάμα, **μαύρος Πρόεδρος**, βρίσκεται ήγέτης στό **Λευκό Οίκο**.

Ζήτω ό Χριστιανισμός! θά μπορούσαμε νά φωνάξουμε.

Εϊμαστε όμως συγκρατημένοι. Τό θέμα δέν είναι τί κέρδισε ό Μπάρακ Όμπάμα άπ' τό Εύαγγέλιο. Τό θέμα είναι, πώς ό Όμπάμα κι όλοι έμεις θ' άνταποδώσουμε τήν ευεργεσία μας στόν Ίησού Χριστό;...

Πώς και ό Όμπάμα θά έργαστη για τόν **έκχριστιανισμό** τού κόσμου, πού όλο και έκβαρβαρίζεται. Και για τόν **έκβαρβαρισμό** ευθύνη έχει κι ή Άμερική!

Νά καταργηθῆ ό όρκος!

Κέ συνέντευξι τού ό Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος **κ. Ιερώνυμος** εϋθέως έθεσε και τό θέμα τού θρησκευτικού όρκου. Πρότεινε τήν κατάργησί του. Σωστή ή πρότασίς του. Σέ τίποτε δέν συμβάλλει στην άνεύρεσι τής αλήθειας. Όσοι φοβούνται τό Θεό, οί πιστοί, δέν λένε ψέματα. Προς τί, λοιπόν, νά **παλαμίζουν** τό ιερό Εύαγγέλιο, πού απαγορεύει άπόλυτα τόν όρκο; Όσοι δέν πιστεύουν, άφοβα παλαμίζουν τό Εύαγγέλιο ψευδοροκύντες. Υπάρχει τίποτε, πού θ' άναστείλη τήν άπάτη τους;

• Για τούς χριστιανούς βέβαια ό όρκος πρέπει νά καταργηθῆ διότι απαγορεύεται άπό τήν Άγία Γραφή. Ό αδελφός θεός Ίάκωβος ρητά και άπερίφραστα απαγορεύει τόν όρκο: «Πρό πάντων, αδελφοί μου, μή όμνυτε μήτε τόν ούρανόν

μήτε τήν γῆν μήτε άλλον τινά όρκον· ήτω δέ ύμῶν τό ναί ναί, και τό ού ού, ίνα μή εις ύπόκρισιν πέσητε» (έ' 12).

• Τά λόγια τού άγ. Ίακώβου είναι **ύπενθύμισις** λόγων τού Χριστού: «Εγώ δέ λέγω ύμίν μή όμόσαι όλως· μήτε έν τῷ ούρανῷ, ότι θρόνος έστι τού Θεού· μήτε έν τῇ γῇ, ότι ύποπόδιόν έστι τών ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εις Ίεροσόλυμα, ότι πόλις έστι τού μεγάλου βασιλέως· μήτε έν τῇ κεφαλῇ σου όμόσης, ότι ού δύνασαι μίαν τρίχα λευκήν ή μέλαιναν ποιῆσαι. Έστω δέ ό λόγος ύμῶν ναί ναί, ού ού· τό δέ περισσόν τούτων έκ τού πονηροῦ έστι» (Ματθ. έ' 34-37).

Ό όρκος είναι άμαρτία, έστω κι άν είναι αληθινός. Ό Κύριος τόν απαγόρευσε για δύο κυρίως λόγους:

• Ό **πρώτος**: «Ού λήψη τό όνομα Κυρίου επί ματαιῷ» (Δευτ. έ' 11). Μέ τόν όρκο χρησιμοποιούμε τό όνομα τού Θεού για μικροπράγματα. Παίζουμε μέ τό όνομα τού Θεού; Καλαμπορίζουμε μέ τό όνομα τού Θεού; Χρησιμοποιούμε ματαιολογώντας τό όνομα τού Θεού;

Οί Ίσραηλίτες δέν πρόφεραν τό όνομα τού Θεού, άπό σεβασμό. Σπανίως χρησιμοποιούσαν τό όνομα **Γιαχβέ** ή **Ίεχωβά**. Έμεις σήμερα παίζουμε μέ τό υπερύμνητο όνομα τού Θεού, πού είναι «τό υπέρ πᾶν όνομα» (Φιλιπ. β' 9).

Τό όνομα τού Θεού είναι για νά τό όμολογούμε, όχι νά τό βλασφημούμε. Νά τό ύμνοῦμε, όχι νά τό κοροϊδεύουμε. Νά τό σεβώμαστε, όχι νά όρκιζώμαστε σ' αυτό.

• Ό **δεύτερος**: Κάνουμε τό Θεό συνένοχο τής δικής μας άπάτης! Μέ τόν όρκο όχι μόνο χρησιμοποιούμε «έπί ματαιῷ» τό όνομα τού Θεού, αλλά βάζουμε τό Θεό συμμετοχα και **συνέταιρο** στίς δικές μας άπάτες και άτιμίες, ή έστω άτέλειες.

—*Όρκίζομαι στό Θεό και στό Εύαγγέλιο, ότι αυτά πού λέω είναι αληθινά!*

Έπικαλούμαστε τό Θεό τής Άλήθειας νά βάλη τή σφραγίδα Του σέ δική μαρτυρία, πού δέν είναι τελείως άκριβής!

Ό όρκος άποτελεϊ **βεβήλωσι** τού όνόματος τού Θεού (Δευτ. ιθ' 12), χειρότερη άπ' τή **βλασφημία**. Τή βλασφημία τήν

έκστομίζουν οι άσεβεις πάνω στα νεύρα τους. Τόν όρκο τόν δίνουν οι «χριστιανοί» έν ψυχρῶ, σάν νά μή συμβαίνει τίποτε.

Ἴσως νά πῆτε:

— *Ἐγώ δέν όρκίζομαι στό όνομα τοῦ Θεοῦ. Ὅρκίζομαι σέ άλλα πρόσωπα!*

Εἶναι **ὑποκρισία**. Ὁ Ἰάκωβος λέει: «Μή όμνυτε μήτε τόν οὐρανόν μήτε τήν γῆν μήτε άλλον τινά όρκον».

- Ἄποκλείεται, λοιπόν, ό όποιοσδήποτε καί στό όποιοδήποτε όνομα ἤ πράγμα όρκος. Κάθε όρκος ἔμμεσα ἤ ἄμεσα ἔχει τήν ἀναφορά του στό Θεό.

- Ἐχει ώριμάσει τό πράγμα. Πρέπει νά **καταργηθῆ** ἡ θρησκευτική όρκωμοσία.

- Ἄς γίνουμε ἀληθινοί στίς σχέσεις μας. Νά λέμε τό **ναί ναί**, καί τό **όχι όχι**. Τά παραπάνω εἶναι τοῦ Διαβόλου. Ὁ Θεός μᾶς θέλει ἀληθινούς.

Ἄπειλή γιά τήν ἀνθρωπότητα!

Ἐτσι χαρακτηρίστηκε ἀπ' τόν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ' ἡ **όμοφυλοφιλία**. Εἶπε: «*Ἡ σεξουαλική ταυτότητα τῶν όμοφυλοφίλων συνιστᾶ ἀπειλή γιά τήν ἀνθρωπότητα*».

- Τό **στήριγμα** τῆς ἀνθρωπότητας (τό θεμέλιο) εἶναι ό **ἠθικός νόμος**. Εἶναι ἀπόλυτα ἀντικειμενικός. Πρόκειται γιά τό **Εὐαγγέλιο** τοῦ Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ καί Σωτῆρος μας.

- Τό **γκρέμισμα** τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι ἡ **διαστροφή** τῆς φυσικῆς ζωῆς. Μ' αὐτήν δέν ἔχουμε ἀπλῶς παράβασι νόμου. Ἐχουμε ἀναποδογύρισμα τῶν ἀξιῶν.

- Ἡ όμοφυλοφιλία εἶναι ἡ φρικτότερη ἀπειλή σ' όλα τά ἐπίπεδα.

Ἄπειλή γιά τήν **οἰκογένεια**, τό κύταρο τῆς κοινωρίας. Ἡ συμβίωσις ἀνω-

μάλων ἀτόμων εἶναι **συγκτήνωσις**.

Ἄπειλή γιά τήν **τιμότητα**.

Ἄπειλή γιά τήν **ισότιμη** ἀξία τοῦ ἀντρα καί τῆς γυναίκας, ἀλλά καί τῆς σωστής λειτουργίας τοῦ ρόλου τους.

- Ἡ όμοφυλοφιλία εἶναι ἀπειλή όχι μόνο ὡς διαστροφή, ἀλλά καί ὡς **ἐπιστροφή** σέ ὑποκτηνώδη κατάσταση.

Εἶναι ἀκόμα ἀπειλή, γιατί ἔξωθει σέ μιᾶ κοινωρία χωρίς φραγμούς. Γιά τό τρένο δέν εἶναι ἔσχατη ἀπειλή ἡ καταστροφή τῶν φρένων; Στούς όμοφυλόφιλους δέν ὑπάρχει **φρένο** στήν ἀκολασία.

- Γιατί τούς **ναρκομανεῖς** τούς βλέπουμε σάν ἀρρώστους, πού χρήζουν βοήθειας, καί τούς όμοφυλόφιλους τούς θεωροῦμε ὡς «*νορμάλ*», πού πρέπει μάλιστα νά... προβάλλουν καί νά ἐπιβάλουν τόν τρόπο τῆς κτηνωδίας τους;

Τό Ἡμερολόγιο τῆς βίας!

Ἐπάρχουν **άνώριμα** παιδιά, πού σύρονται καί παρασύρονται σέ πράξεις βίας καί βανδαλισμούς, σέ τρομοκρατία καί βαρβαρισμούς, σέ καταστροφές ιδρυμάτων καί ἀπειλές κατά παντός!

- Παιδιά εἶναι! Ἐτσι λές.

- Μά τί νά πῆς, ὅταν ἀρχηγός κόμματος, ό **κ. Ἄλ. Τσίπρας**, προβαίνει σέ ἐμπρηστικές δηλώσεις καί ἔμμεσα στηρίζει διαδηλώσεις, ὅπου ἀντιεξουσιαστές τά καῖνε ὅλα; Ἐφτασε νά ἐξυμνή καί τό **ἠμερολόγιο** τῆς ἐφημερίδας «*Αὐγή*».

- Ἀντί γιά ἥρωες καί μάρτυρες στό ἠμερολόγιο αὐτό, προβάλλονται κουκουλοφόροι πού καῖνε τήν Ἀθήνα! «*Ἐξαιρετικός!*» εἶπε ό κ. Τσίπρας. Καί τό κρέμασε πάνω ἀπ' τό γραφεῖο του.

Γιατί; Μήπως περιμένατε νάχη τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ;...

Ἡ συνδρομή γιά τό περιοδικό

■ **10 Εὐρώ** τό χρόνο. • Στό λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**. • Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «*Βαπτιστής, Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα*». • Στό Γραφεῖο *Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)* ἢ στό Βιβλιοπ. «*Βαπτιστής, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο)*».

■ Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμά τους στό όνομα «*Βαπτιστής*» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Ἄν κάποιος δέν μπορῆ νά στείλῃ συνδρομή, ἄς τηλεφωνῆ στό **2103212713**. Πάνω ἀπό ὅλα ἐνδιαφέρει ἡ πνευματικῆ ἀφέλεια.